

blot, at de i det givne Øjeblik ikke havde Rammerne fuldstændig i Orden til fuldt og helt at kunne tage denne Administration i deres Hænder. Derfor henvendte de sig til Landboforeningerne og anmodede disse om, at deres Udvalg som hidtil maatte administrere en Del af disse Bevillinger. Saaledes har Forholdet været her paa Sjælland i denne Sommer.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører sagde nu, at Elevtallet paa de to Fiskerskoler ikke var meget forskelligt. Der er dog den Forskel, at den ene har over dobbelt saa mange Elever som den anden. Tallet paa dem er 6 og 13. Hvad Fagene angaar, forekommer det mig, at de Fag, der undervises i paa Esbjerg Skole, ere mere nyttige for Fiskerne end de, der i Almindelighed undervises i paa Vallekilde. Saadanne Fag som Engelsk, Bogholderi og Oplysning om norsk og islandsk Havfiskeri ere ganske sikkert Ting af praktisk Interesse for Fiskerne, og det finder man ikke noget om paa Vallekilde Skole. Saa er der en anden Ting ved Skolen i Esbjerg. Og det er, at Fiskerne derovre i Esbjerg have dannet en Aftenskole, hvor de søge at benytte deres Fritid til at skaffe sig Undervisning. Det vidner om, at Skolen der har gjort Nytte, ikke alene indenfor dens egne Døre, men ogsaa har rejst Fiskerbefolkningen derovre. Det er ogsaa en gavnlig Ting. Jeg har ikke saa meget imod Vallekilde. Det er ikke for at gøre Opposition mod Vallekilde, jeg taler mod denne Skole, men naar Vallekilde Skole nu i en Aarrække ingen Vegne har kunnet komme, men kun har samlet et saa ubetydeligt Tal af Elever om sig, gør den mere Skade end Gavn. Den hindrer, at denne Sag kan tages op til rationel Løsning.

Med Hensyn til de omtalte Bygninger er det mærkværdigt, at Ordføreren ligesom det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) vende al deres Kritik mod mig. Det er ikke mod mig, det er imod Forslagsstilleren, mod Landbrugsministeren, den skal rettes. Det er underligt, at de to Herrer lade, som om Landbrugsministeren slet ikke eksisterer i denne Sag. Det er blot mig, det gaar ud over. Det skulde vel ikke være en Bekræftelse af det gamle Ord, at man vil over der, hvor Gærdet er lavest?

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Da jeg før havde Ordet, udtalte jeg, at Fiskerskolen paa Vallekilde i sin Tid blev

oprettet efter indtrængende Anmodning fra Bestyrelsen for „Dansk Fiskeriforening“. — Det var altsaa fra Fiskernes egen Side, at Anmodningen kom om at faa denne Skole oprettet. Og jeg tilføjede, at Skolen paa Vallekilde en Del Aar medførte et ret betydeligt Tab. Nu sagde det ærede Medlem forrige Gang, han havde Ordet, at dette Tab dog ikke kunde have været stort. Jeg skal dertil sige, at efter de Oplysninger, der foreligge fra Ministeriet, var Tabet imellem 6,000 og 7,000 Kr., og det er dog ikke saa ganske lidt for en Skole at bære dette. Dette Tab hidrører naturligvis fra, at det var nødvendigt at antage en Lærer, som var særlig sagkyndig paa de Omraader, hvor Undervisningen skulde finde Sted i denne Afdeling, nemlig paa Fiskerskolen.

Det ærede Medlem tilføjede saa, at han var imod denne Skole, fordi den stod som en Hindring for Oprettelsen af en anden Fagskole for Fiskere, men det er ingenlunde rigtigt, det gør den aldeles ikke. Thi jeg gaar ud fra som noget givet, at i det Øjeblik der oprettes en Fagskole for Fiskere eller en særlig Skole for Fiskere til Oplysning for dem, vil Bevillingen til Vallekilde straks ophøre. Men indtil da, indtil vi naa den Tid, da vi have et Sted at kunne henvise de Fiskere til, der ønske en særlig Oplysning, som kan være dem til Gavn i deres Erhverv, mener jeg, det ikke er rigtigt at tage dette Tilskud tilbage, forudsat selvfølgelig, at Forstanderen i Vallekilde er villig til at fortsætte sin Virksomhed.

Ordføreren (P. T. Nielsen): Om Tilskuddene til Fiskerskolen i Vallekilde og Esbjerg Fiskerskole har jeg gentagne Gange fremhævet, at jeg mener, at begge de to Skoler have haft alt for lidt Tilslutning, og min Hensigt med Fiskerskolen i Vallekilde er heller ikke den, at Skolen, hvis den ikke ad Aare kan faa en større Tilslutning, end den hidtil har haft, kan vente, at Bevillingen bliver opretholdt, i hvert Fald ikke i det Omfang, det nu finder Sted. Men jeg haaber med den højtærede Landbrugsminister paa, at det maa lykkes, eller at der maa fremkomme en Skole, som kan samle disse Elever om sig, og naar den Dag kommer, at en saadan anden Ordning er truffen, synes jeg, at Tiden er til at tage under Overvejelse, om Tilskuddet til Vallekilde og til andre Skoler skal slettes, naar vi altsaa have et Sted, hvortil vi kunne henvise disse Fiskere, som søge Uddannelse i deres Fag; men indtil vi faa en